เรื่อง ต้นหมีเหม็น

The Office Of Academic Resources Information And Technology

รายละเอียด

ลักษณะทั่วไปของต้นหมีเหม็น

ต้นหมีเหม็นเป็นไม้พุ่ม สูง ๒-๕ เมตร กิ่งก้านมีสีเทา ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับกัน มักออกเป็นกลุ่มหนาแน่นที่ปลายกิ่ง ใบรูปรีหรือรูปไข่กลับ หรือรู่ค่อนข้างกลม กว้าง ๔-๑๐ ซม. ยาว ๗-๒๐ ซม. ปลายใบเรียวแหลมหรือมนโคนใบสอบเป็นครีบหรือมน ขอบใบเรียบ หรือเป็นคลื่นเล็กน้อย ด้านบนเกลี้ยงเป็นมัน ด้านล่างมีขน ก้านใบยาว ๑-๒.๕ ซม. มีขน ดอกออกเป็นช่อตามซอกใบ ช่อดอกเป็นซี่ค้ำร่ม ก้านช่อยาว ๒-๖ ซม. มีขน มีใบประดับ ๔ ใบ มีขน ก้านดอกย่อยยาว ๕-๖ มม. มีขน ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้มีช่อละ ๘-๑๐ ดอก กลีบลดรูปเหลือ ๑-๒ กลีบ หรือไม่เหลือเลย เกสรตัวผู้มี ๙-๒๐ อัน เรียงเป็นชั้นๆ ก้านเกสรมีขน ชั้นในมีต่อมกลมๆ ที่โคนก้าน มีเกสรตัวเมียที่เป็นหมันอยู่ตรงกลาง ดอกตัวเมีย กลีบลดรูปจนไม่มีหรือเหลือเพียงเล็กน้อย มีเกสรตัวผู้ที่เป็นหมัน รูปซ้อน เกสรตัวเมียไม่มีขน ผลกลม เมื่ออ่อนมีสีเขียว เมื่อแก่เป็นสีดำ ผิวเป็นมัน ก้านผลมีขน

สรรพคุณหมีเหม็น

ใบ ขยี้กับน้ำ สระผม พอกศีรษะ ฆ่าเหา ขับปัสสาวะ แก้อาการระคายเคืองของผิวหนัง

ใบและเมล็ด มีรสฝาดเฝื่อน ตำพอกฝี แผลหนอง แก้ปวด

ราก เป็นยาฝาดสมาน และบำรุงกำลัง แก้ปวดกล้ามเนื้อ

เปลือกต้น เป็นยาฝาดสมาน แก้บิด ท้องเสีย แก้ปวดมดลูก แก้เจ็บปวดตามกล้ามเนื้อ ฝนทาแก้พิษแมลงกัดต่อย ผื่นคันแสบร้อน บดเป็นผงผสมกับน้ำหรือน้ำนมทาแก้แผลอักเสบ

ผลดิบ ให้น้ำมันเป็นยาถูนวดแก้ปวด ผลสุก กินได้

เมล็ด ตำเป็นยาพอกฝี

ยาง มีรสฝาดร้อน ตำพอกทาแก้ฟกช้ำ แก้ช้ำบวม

ภาพโดย : http://www.google.com

คำสำคัญ : สมุนไพร

ที่มา : กมลทิพย์ ประเทศ และคนอื่นๆ. (2543). การสำรวจพรรณไม้ในอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2017-02-06

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=16&code_db=610010&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology